

nink, kui nema ešäralikult tähelepandmise väärt omma, piiretusen hoijetas. Siin leikamise kambrin saisiwa 1857. ajastaja lõpetusen 1531 klaaspurki piiretusega, kon sääratse liikme jao sisen omma. Riik mu loodasja, mes korjatas, et opja opiöse Zumala tarkust nink heldust loomisen tundma, omma wääga kenaste oma säeduse nink numri pärra ülesäetu nink mitmin kambrin paigale pantu, sest egaütel seltsil om oma kammer, nink raamatukambrin saisiwa nimitetu ajastaja lõpetusen 3512 raamatut riolide pääl. Mis newal suwel ehiteti selle kooli tarbiduses üts wastne sepikoda üles.

Elaja arstimise kooli kliinikun omma tema alustusest 1857. ajastaja lõpetuseni 956 haiget keduelajat arstitu. Neist saisiwa 195 tüki man, peeti 48 tüki kodun nink toodi 713 tüki kaema. Neide sean oliwa 769 hobest, 73 tõbrast, 3 lammast, 1 kits, 94 peni, 11 ziga, 1 kas, 4 lindu. Arakooliwa 14 hobest, 7 tõbrast, 7 peni nink 3 lindu. Rats hobest es wõeta wasta, sest et neid es wõdi awitada, 5 saadeti polizei kohtu, kedi ka es wõdi awitada nink kel nakaja tõbi oli. Nimitetu aja wahel sai 120 elajal seeläbi abi, et neil suuri liikmid otsast äraleigati, 212 elajal wähemba leikamisega. Neide sean saiwa 49 esast elajat kohitsetus, 5 emast poignise man arstitus. Kliiniku elajide pääle kulutati 209 rubla 29 kop. eest rohtu, neide pääle, sea kodun arstiti, 228 rubla 62 kop. eest.

Ajastajal 1862. saap suur püha pühändetama, mäletuses et Wene riik 1000 ajastajaga om saisanu, nink sešsamal ajastajal tahetas ka mäletada, et 100 ajastajaga täis saanu, et elajide arstimise tarbis nakati edimält raamatuid kirjutama nink kooli pidama.

Tohter Almatark.

Waine taluwoig, Wähe Peeter nimi, läts puuskoormaga liina nink mõije seda üte rika tohtre her, rale kate rublaga ära. Oli mees puid paigale pandnu, läts ta kõöki raha otäma. Tare us oli kogemata wallal, lõuna aig juba käen nink tohter ist just lawwa man nink sõije kiigeparembat rooga nink sõije kiigelallimbat wiina, et Peetrit west suun kokujoost. Tohtre her, naljakas mees, näije, et Peeter ni kui piit tema uöse man sais nink terawaste tema suu siose wõhtse, nink üteli lahke häälega: „Mes kuulus, hä mees? Kas oles sul luusti niisugutses mihes saada nink niisama priiskeste elada kui minake?“ Wähe Peeter koste: „Ke ma? Milles ei, äusa herra? Eht tiijate teie mulle nõuwo anda, kuis ma tohtre esandas wõis saada!“ — „Eo soh,“ üteli tohter, „milles ma seda ei tiija? ent selle tarbis tulep sul kolm asja häste tähelepanna: eesmält ošta üts Akbits, kos üts maalitu kirju kilas peap sisen olema; tõiselt mü oma wangler nink hoben ära nink ošta hennele ilosid wõiwu, niida kui na tohtre esandale kanda sünniwa, nink kolmondalt lasse üte tahwli teta nink kuldotähtiga päälekirjutada: Siin elap kuulsa tohter Almatark. Näitse, sis olet sa täwweelik tohter nink kiik tašku sul raha täüs!“ Waine mees tennas tohtrit suure häälega oma lahke nõuwo eest, soet hennele kiik tarbilisi asju nink löi tahwli oma maja wälimese läwe üle finni.

Eis wast johtu ütele rikalale mõisnikule se õnnetus, et tema käest mõni sada rublakesest ärawarasteti. Riik kohtukäimine oli ilmaejanda, kohus es sa wargid kätte, mõisnik es sa raha kätte nink asi